

Objektno orjentisano programiranje – C++

Nizovi, stringovi i pokazivači

Teme

- Jednodimenzioni nizovi
- Višedimenzioni nizovi
- Stringovi
- Inicijalizacija stringova
- Nizovi stringova
- Pokazivači
- Dinamička alokacija memorije

Nizovi

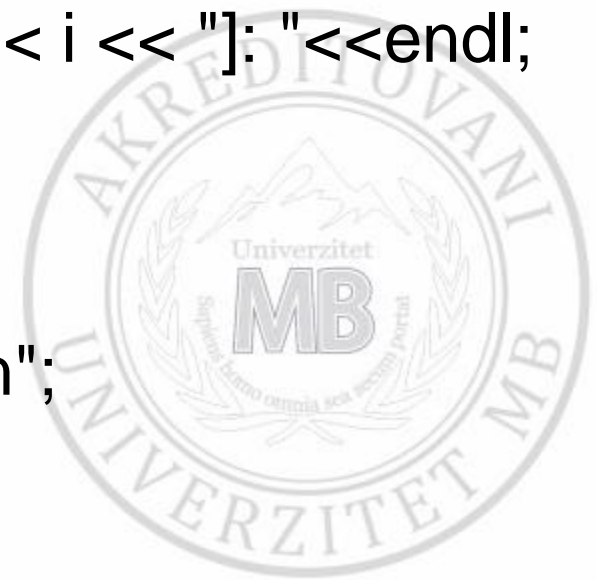
Nizovi

- Niz je skup promenljivih istog tipa kojima se pristupa preko zajedničkog imena
- Opšti oblik deklaracije niza je **tip ime[veličina]**
- Niz može biti jednodimenzioni ili višedimenzioni
- Pojedinačnim elementima niza se pristupa preko indeksa
- Indeks prvog elementa niza je 0
- Elementi niza zauzimaju susedne lokacije u memoriji

Nizovi (2)

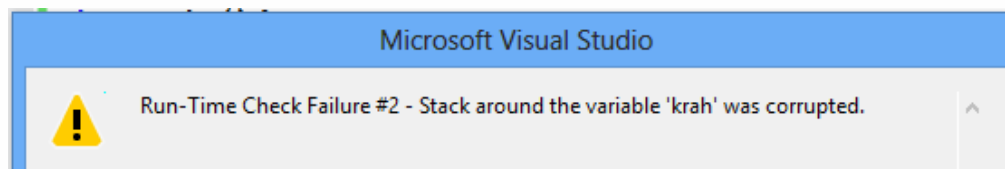
```
#include <iostream>
using namespace std;
int main(){
    int myArray[5], i;
    for (i=0; i<5; i++) {
        cout << "Vrednosti niza myArray[" << i << "]: " << endl;
        cin >> myArray[i];
    }
    for (i = 0; i<5; i++)
        cout << i << ": " << myArray[i] << "\n";
    return 0;
}
```


Nizovi (3)

- C++ **ne proverava granice niza** zbog efikasnosti, što je često uzrok krahova u programima.

```
int krah[10];  
for (int i=0;i<100;i++)  
    krah[i] =i;
```


- Dužnost je programera da obezbedi da u niz može da stane potreban broj elemenata i da proveriti granice (engl. bounds checking) kad god je to neophodno.

Nizovi (4)

- Direktno kopiranje nizova nije dozvoljeno

```
int a[10], b[10];
```

```
a=b; //greška
```

- Ispravan način kopiranja niza.

```
int a[5] = {1,2,3,4,5}, b[5];
```

```
for (int i=0; i<5;i++) {
```

```
b[i]=a[i];
```

```
cout<< "b["<<i<<"] ="<<b[i]<<endl;
```

```
}
```


Višedimenzioni nizovi

tip ime[dimenzija1][dimenzija2]...[dimenzijan]

- Najjednostavniji oblik je 2D niz (matrica), koji je zapravo niz 1D nizova
- Pošto niz rezerviše memoriju za sve elemente, nizovi sa više od 3D se vrlo retko koriste jer bi ubrzo “pojeli” svu raspoloživu memoriju

kapacitet zauzete memorije =
dimenzija 1 * dimenzija2 * ... * dimenzija n * veličina tipa
- Nizovi se smeštaju u memoriju tako da se “najdešnja” vrednost najbrže menja

Ilustracija 2D niza

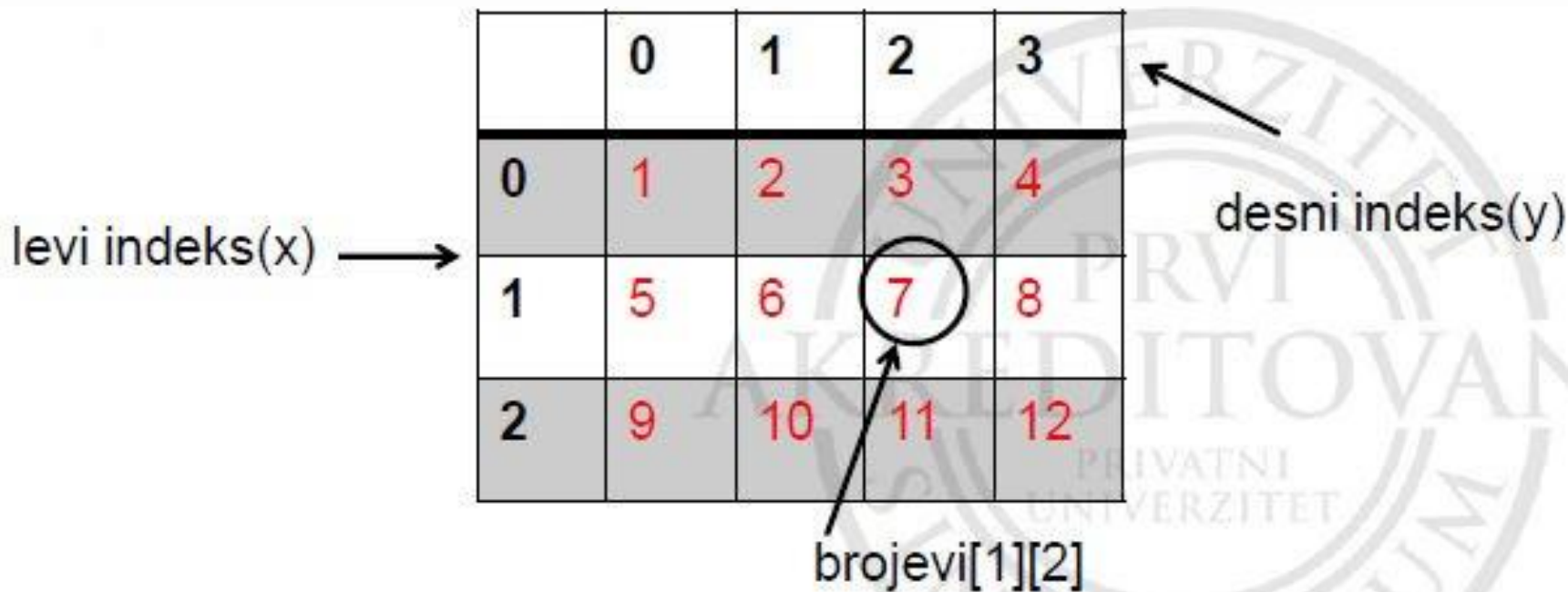
	Kolona 0	Kolona 1	Kolona 2	Kolona 3
Red 0	$a[0][0]$	$a[0][1]$	$a[0][2]$	$a[0][3]$
Red 1	$a[1][0]$	$a[1][1]$	$a[1][2]$	$a[1][3]$
Red 2	$a[2][0]$	$a[2][1]$	$a[2][2]$	$a[2][3]$

Primer 2D niza

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main(){
    const int BROJ_REDOVA = 3;
    const int BROJ_KOLONA = 4;
    int niz [BROJ_REDOVA][BROJ_KOLONA];
    for (int x=0; x<BROJ_REDOVA; x++) {
        for (int y=0; y<BROJ_KOLONA; y++) {
            niz[x][y] = x * 4 + y + 1;
            cout<< "niz["<<x<<"]["<<y<<"]="<<niz[x][y]<<endl;
        }
    }
    return 0;
}
```

Primer 2D niza (2)

Inicijalizacija nizova

- C++ omogućava inicijalizaciju nizova

`ime_niza[dimenzija] = lista vrednosti;`

- Lista vrednosti je spisak vrednosti istog tipa kao tip niza, razdvojenih zarezima

`int kvadratni_metri[5] = {30, 50, 70, 80, 100};`

Inicijalizacija nizova (2)

- Ne može se navesti više elemenata nego što je dimenzija niza.
- Ako se navede manje elemenata, oni neće biti inicijalizovani i dobijaju vrednost 0
- To nije isto kao kada niz nije inicijalizovan, tada njegovi elementi dobijaju slučajne vrednosti koje su se zatekle u memoriji

Inicijalizacija nizova (3)

- Kada se deklariše inicijalizovan niz, može se izostaviti dimenzija, jer C++ jezik u tom slučaju automatski određuje dimenziju niza.

```
int vrednost [ ] = { 2,3,4 };
```

- Ceo niz se može inicijalizovati na nula pomoću samo jedne vrednosti u listi:

```
int vrednost [10] = {0};
```


Inicijalizacija nizova (4)

- U slučaju inicijalizovanih višedimenzionih nizova, prva dimenzija može biti prazna
- Inače se 2D nizovi inicijalizuju slično kao 1D nizovi

Primer

- Niz koji sadrži brojeve i njihove kvadrate

```
int kvadrati [] [2] = { 2, 4, 3, 9, 4, 16, 5, 25 };
```


Inicijalizacija nizova: Primer

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main () {
    int a[5][2] = { {0,0}, {1,2}, {2,4}, {3,6},{4,8}};
    for ( int i = 0; i < 5; i++ )
        for ( int j = 0; j < 2; j++ ) {
            cout << "a[" << i << "][" << j << "]: ";
            cout << a[i][j]<< endl;
        }
    return 0;
}
```


Stringovi

Stringovi

- Najčešća upotreba 1D nizova je za kreiranje znakovnih nizova (stringova)
- C++ podržava dve vrste znakovnih nizova:
  - niz znakova koji se završava nulom (znakom '\0') (engl. null-terminated string), kao u jeziku C
  - tip string definisan u biblioteci klasa
- C++ kompajler automatski **dodaje nulu na kraju znakovnog niza**

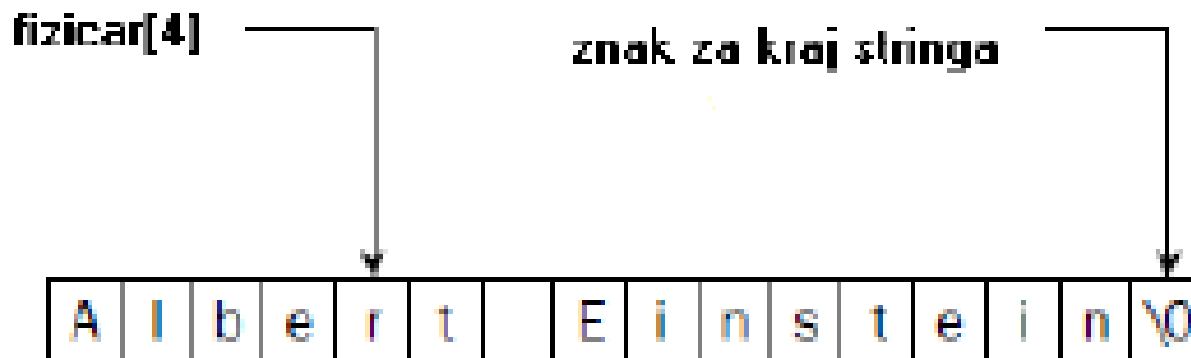
Stringovi (2)

Primer:

`char fizicar [16] = {'A', 'l', 'b', 'e', 'r', 't', ' ', 'E', 'i', 'n', 's', 't', 'e', 'i', 'n', '\0'};`

`char fizicar [16] = "Albert Einstein";`

`char fizicar [] = "Albert Einstein";`

Definisanje stringova

- Niz se mora deklarirati tako da mu dimenzija bude za **jedan veća od dužine najdužeg stringa** koji će sadržati
- C++ automatski dodaje nulu na kraj znakovnih konstanti
- “ “ je prazan string (null string) i sadrži samo nulu
- Generalno, ime znakovnog niza koji sadrži string može se koristiti svuda gde se prihvata string konstanta

Stringovi: Primer

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main(){
    char fizicar [16]={'A', 'l', 'b', 'e', 'r', 't', ' ', 'E', 'i', 'n', 's', 't', 'e', 'i', 'n', '\0'};
    cout<<fizicar<<endl;
    char fizicar1 [16] ="Albert Einstein";
    cout<<fizicar1<<endl;
    char fizicar2 [] ="Albert Einstein";
    cout<<fizicar2<<endl;
    return 0;
}
```

Albert Einstein
Albert Einstein
Albert Einstein

Učitavanje stringa sa tastature

- Najlakši način za unošenje stringa sa tastature jeste korišćenje funkcije `cin` i znakovnog niza
- Funkcije `cin` i `cout` prihvataju i samo ime niza, bez indeksiranja
- Funkcija `cin` međutim prestaje da učitava string čim naiđe na `razmak`, `tabulator` ili `nov red`

Učitavanje stringa sa tastature (2)

- Problem sa učitavanjem razmaka rešava se korišćenjem funkcije `gets(ime_niza)` koja je definisana u zaglavlju `<cstdio>`
- Funkcija `gets` učitava znakove sa tastature sve dok ne naiđe na CR (engl. Carriage Return – znak za novi red).

Učitavanje stringa sa tastature (4)

```
#include <iostream>
#include<cstdio>
using namespace std;
int main(){
    char str[80];
    cout<<"Unesite string:";
    gets(str);
    cout<<"Uneli ste " <<str<<endl;
    return 0;
}
```

Unesite string:Divan dan!
Uneli ste Divan dan!

Funkcije string biblioteke

- Definisane u zaglavlju `<cstring>`

strcpy(s1, s2)

- **Kopira string s2 u string s1**. Niz s1 mora da bude dovoljno dugačak, jer će se u suprotnom desiti prekoračenje (engl. overrun) i program će pasti.

strcmp(s1, s2)

- **Poredi stringove s1 i s2**; ako su jednaki, vraća 0, ako je $s1 > s2$ (po leksikografskom redu) vraća 1, u suprotnom vraća negativan broj

strlen(s)

- **Vraća dužinu stringa s**

strcpy(s1, s2)

```
#include <iostream>
#include <cstring>
using namespace std;
int main() {
    char s1[30] = "prvi string";
    char s2[30] = "drugi string";
    strcpy(s1,s2);
    cout<<"s2 ="<<s2<<endl;
    return 0;
}
```


strncmp function: int strncmp

(const char *str1, const char *str2, size_t n)

```
#include <cstring>
```

```
#include <iostream>
```

```
int main() {
```

```
    char s1[20] = "123456789";    char s2[20] = "12345";
```

```
    if (strncmp(s1, s2, 8) == 0) {
```

```
        std::cout<<"string 1 i 2 su isti";
```

```
    }else {
```

```
        std::cout<<("string 1 i string 2 nisu isti");
```

```
    }
```

```
    return 0;
```

```
}
```

strlen function

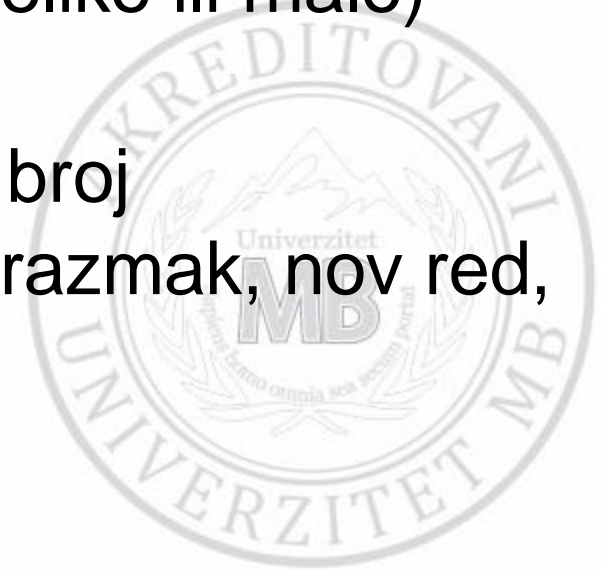
size_t strlen(const char *str)

```
#include <iostream>
#include <cstring>
int main()
{
    using namespace std;
    char str1[20] = "Kakav divan dan!";
    cout<<"Duzina stringa str1="
         <<strlen(str1)<<endl;
    return 0;
}
```


Funkcije za rad sa znakovima

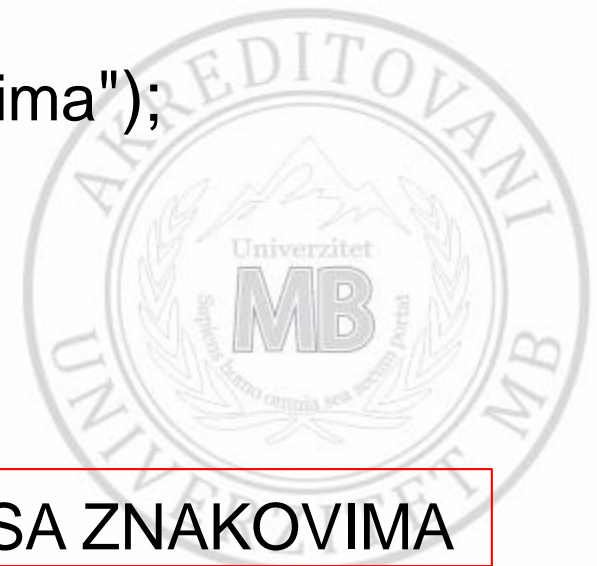
- `toupper(c)`: prevodi string u velika slova (uppercase)
- `tolower(c)`: prevodi string u mala slova (lowercase)
- `isupper(c)`: true ako su sva slova u stringu velika
- `islower(c)`: true ako su sva slova u stringu mala
- `isalpha(c)`: true ako je znak slovo (veliko ili malo)
- `isdigit(c)`: true ako je c broj
- `isalnum(c)`: true ako je znak slovo ili broj
- `isspace(c)`: true ako je whitespace (razmak, nov red, carriage return, vertical tab)

Funkcije za rad sa znakovima (2)

```
#include <iostream>
#include <cstring>
#include <cctype> //funkcija toupper
int main() {
    int i;
    char str[80];
    strcpy (str, "Funkcija za rad sa znakovima");
    for (int i=0; str[i];i++)
        str[i]=toupper (str[i]);
    std::cout<<str<<std::endl;
    std::cin.get();
    return 0;
}
```

FUNKCIJA ZA RAD SA ZNAKOVIMA

Nizovi stringova

- Niz stringova je specijalan oblik 2D niza
//inicijalizacija niza od 7 stringova sa po 11 znakova
`char daniUNedelji [7][11] = { "Ponedeljak", "Utorak",
"Sreda", " Četvrtak", "Petak", "Subota", " Nedelja" };`
- Pojedinačnim stringovima se pristupa navođenjem levog indeksa

`daniUNedelji [3] //četvrtak`

- Pojedinačnim znakovima pristupa se navođenjem oba indeksa

`daniUNedelji [3][2] //slovo t u stringu četvrtak`

Nizovi stringova (2)

```
#include <iostream>
#include <cstring>
using namespace std;
int main() {
    char daniUNedelji [7][11] = { "Ponedeljak", "Utorak", "Sreda",
                                   "Cetvrtak", "Petak", "Subota", "Nedelja"};
    cout<< "daniUNedelji [3]= " <<daniUNedelji [3]<<endl;
    cout<< "daniUNedelji [3][2]= " <<daniUNedelji [3][2]<<endl;
    return 0;
}
```

```
daniUNedelji [3]= Cetvrtak
daniUNedelji [3][2]= t
```


Pokazivači

Pokazivači

- Pokazivači (engl. pointer) su jedna od najsnažnijih mogućnosti jezika C/C++, ali njihovo savladavanje je obično problematično
- Pokazivač je promenljiva koja sadrži neku **adresu u memoriji**
- Pošto memorijska adresa **nije običan ceo broj**, ni pokazivač ne može biti predstavljen kao obična int promenljiva

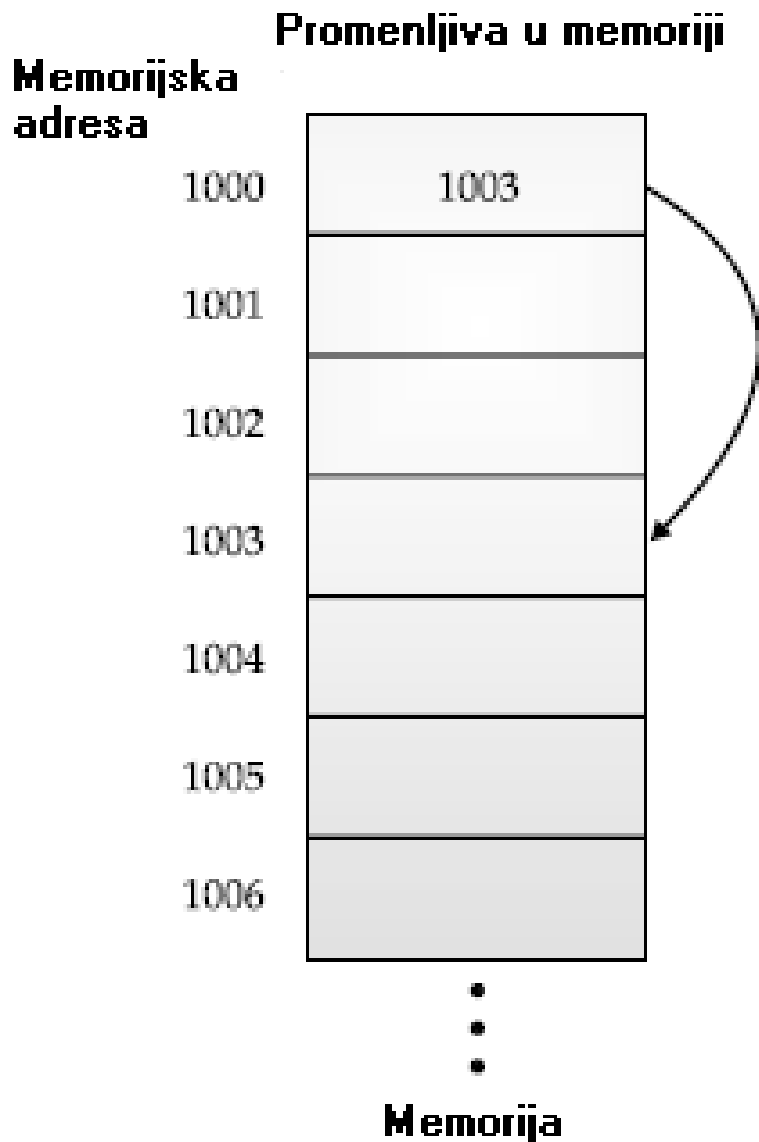

Pokazivači (2)

- **Svaka promenljiva ima adresu**, a to je broj koji određuje njen položaj u radnoj memoriji računara
- Na nekoj adresi u memoriji nalazi se promenljiva:
  - ako promenljiva x (pokazivač) sadrži adresu neke druge promenljive y , kaže se da “ x ” pokazuje na “ y ”

Pokazivači (3)

Pokazivači (4)

- Promenljiva koja je pokazivač mora se na odgovarajući način definisati:

tip **ime_promenljive*

- Generalno, ako se ispred imena promenljive stavi *, to je oznaka da je ta promenljiva zapravo pokazivač; postoji dogovor da nazivi pokazivačkih promenljivih u jeziku C++ počinju slovom *p*
- Tip određuje na koji će tip podataka pokazivač pokazivati

`int *p;` //pokazivač na int

`float *fp;` //pokazivač na promenljivu float

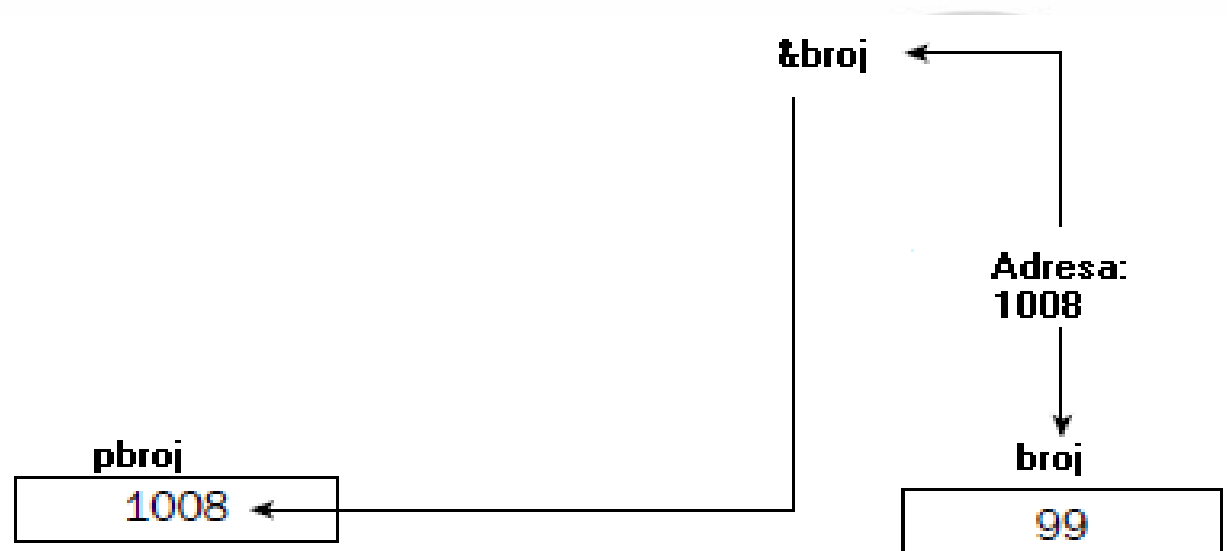
Operacije sa pokazivačima

- U radu sa pokazivačima koriste se dva unarna operatora: ***** (operator indirekcije ili operator derefenciranja) i **&** (operator adresiranja)
- **&** vraća memorijsku adresu svog operanda

```
int * pbroj;
```

```
int broj;
```

```
pbroj = &broj;
```


`pbroj = &broj;`

Operator indirekcije (*)

- Operator ***** vraća vrednost promenljive koja se nalazi na adresi na koju pokazuje njen operand
- Zove se i operator **dereferenciranja**, jer “vraća” vrednost promenljive

```
int *pbroj;
```

```
int broj;
```

```
//vrednost promenljive je sadržaj adrese na koju
```

```
//pokazuje pokazivač
```


Zašto su uopšte potrebni pokazivači?

- Rad sa nizovima je **mного brži** ako koristimo pokazivače umesto indeksiranja
- Pokazivači se koriste kada je u funkciju potrebno preneti **veliku količinu podataka** (npr. niz)
- I najvažnije, pokazivači omogućavaju **dinamičku alokaciju memorije** (tj. rezervisanje tačno onoliko memorije koliko je programu zaista potrebno tokom izvršavanja), nasuprot statičkom rezervisanju koje nije efikasno
- **Zaključak:** Potrebni su zbog efikasnosti koda

Tip pokazivača

- Tip pokazivača određuje tip podataka sa kojima pokazivač radi

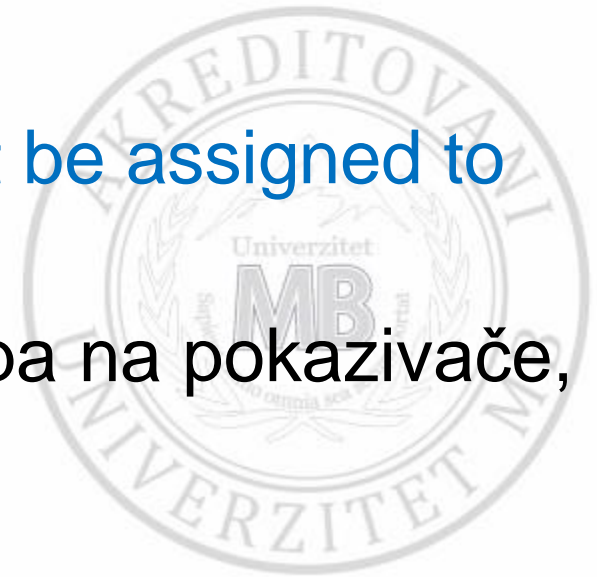
`int *pokazivač;`

`float promenljiva;`

`pokazivač = &promenljiva; // greška`

Error: a value of **type float *** cannot be assigned to an entity of **type int***

- Moguće je primjeniti konverziju tipa na pokazivače, ali to obično nije dobra ideja

Konverzija

```
#include <stdio.h>
int main(){
    int *integer_ptr;
    float *float_ptr;
    int my_int = 17;
    float my_float = 23.5;
    integer_ptr = &my_int;
    float_ptr = &my_float;
    *integer_ptr = *float_ptr;
    cout<< "integer_ptr"<< *integer_ptr;
    return 0;
}
```


Pokazivačka aritmetika

- Na pokazivačke promenljive se mogu primenjivati samo operatori ++, --, + i –
- Pokazivači se mogu porediti pomoću operatora >, < i ==
- Svaki pokazivač se može porediti sa vrednošću null, odnosno 0

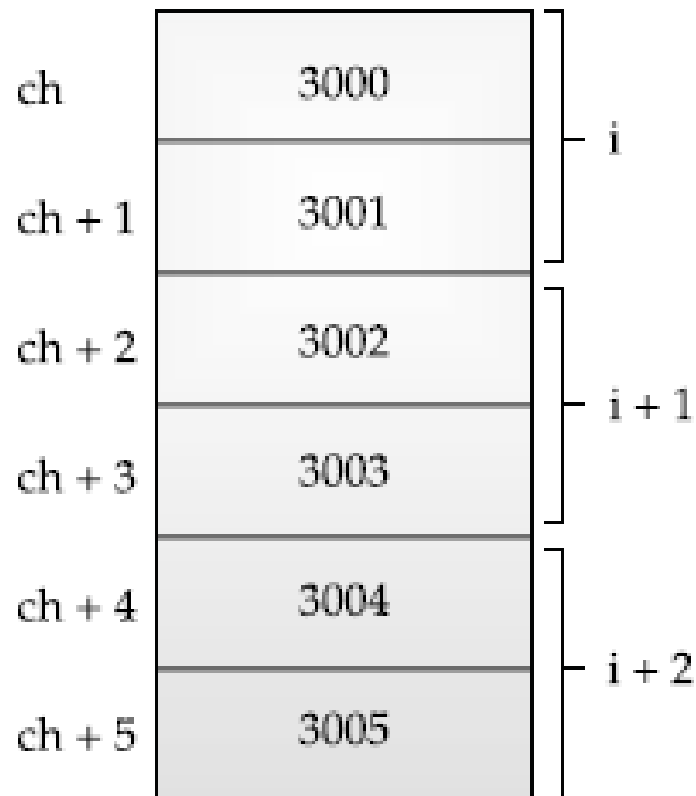
Pokazivačka aritmetika

- Uvek je zavisna od tipa pokazivača

```
char *ch=3000;
```

```
int *i=3000;
```

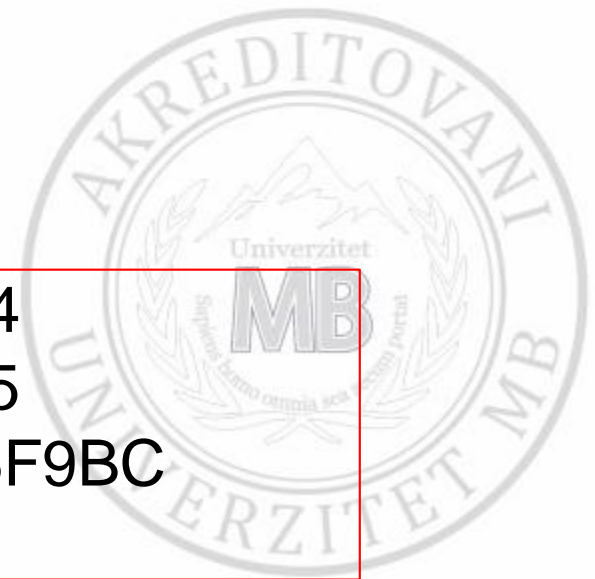
Memorija

Primer pokazivača

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main () {
    int*p, broj=44;
    p=&broj;
    cout<<"broj = "<<broj<<endl;
    (*p)++;
    cout<<"broj = "<<broj<<endl;
    cout<<"p ="<<p<<endl;
    cout<<"*p ="<<*p<<endl;
    return 0;
}
```

```
broj = 44
broj = 45
p =0036F9BC
*p =45
```


Inicijalizacija pokazivača

- Korišćenje pokazivača **koji nisu inicijalizovani** je jako loša praksa
  - dešava se nasumično prepisivanje sadržaja memorije
- Pokazivač se inicijalizuje adresom promenljive odgovarajućeg tipa koja je već inicijalizovana, ili na vrednost **0 (NULL)** ako ne pokazuje ni na šta

Inicijalizacija pokazivača (2)

```
#include <iostream>
using namespace std; int
main () {
    int*p, *pbroj, *pbroj1;
    pbroj = NULL;
    p=NULL;
    pbroj = 0; //isto što i NULL
    if (!pbroj)
        cout<<"pbroj broj ne pokazuje ni na sta"<<endl;
    pbroj1=p;
    cout<<"pbroj1 =" <<pbroj1<<endl;
    return 0;
}
```

pbroj broj ne pokazuje ni na sta
pbroj1 =00000000

Pokazivači i nizovi

- Ime niza je pokazivač na prvi element niza
- Ime niza je **konstantan pokazivač** i nijedna naredba ne može da mu promeni vrednost (npr. ne može se pomeriti inkrementiranjem)

Pokazivači i nizovi (2)

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main () {
    int broj[] = {1, 3, 5};
    int *pbroj;
    pbroj = broj;
    //pbroj = broj[2]; //greška
    //broj = pbroj; //greška
    ++pbroj; //pbroj sada pokazuje na broj[1]
    cout<<"pbroj ="<<pbroj<<endl;
    cout<<"*pbroj ="<<*pbroj<<endl;
    cout<<"*(++pbroj) ="<<*(++pbroj)<<endl;
    //++broj ; //greška
    return 0;
}
```


Pokazivači i stringovi

- Pokazivač na char ima zanimljivu osobinu da se može inicijalizovati string literalom (konstantom)
- Kada prevodilac naiđe na string literal, smešta ga u tabelu stringova programa i generiše pokazivač na taj string
- Prevodilac tretira string konstantu kao pokazivač na prvi znak stringa

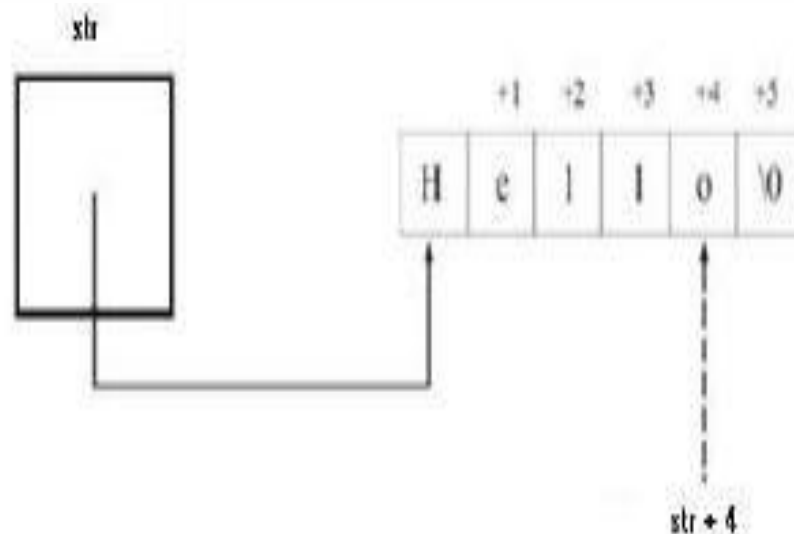

Pokazivači i stringovi

- Pokazivač na char ima zanimljivu osobinu da se može inicijalizovati string literalom (konstantom)

```
char *str = "Hello";
```

```
str[2] je isto sto i *(str + 2)
```


Nizovi pokazivača

- Pokazivači se mogu nizati kao i svaki drugi tip podataka

```
int *px[10]; //niz od deset pokazivaca na int
int var = 5;
px[2]= &var; //inicijalizacija treceg elementa niza pokazivaca
var = *(px[2]);
```

- Uobičajena namena nizova pokazivača jeste da sadrže pokazivače na stringove

Primer #1

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main () {
    int broj[] = {1, 3, 5};
    int *px[10]; //niz od deset pokazivača na int
    int *py = &(*px[10]);
    int var = 5;
    cout <<"&var ="<<&var<<endl;
    cout <<"*&var ="<<*&var<<endl;
    cout <<"px[2] = "<<px[2] <<endl;
    px[2] = &var; //inicijalizacija elementa niza broj 3
    var = *(px[2]);
    return 0;
}
```

```
&var = 00D1F800
*&var = 5
px[2] = CCCCCCCC
```

Nizovi i pokazivači

- Ime niza je i početna adresa niza

Primer

```
int vals[] = {4, 7, 11};
```

- Neka je početna adresa niza vals 0x4a00

```
cout << vals;           // 0x4a00
```

```
cout << vals[0];       // 4
```

4	7	11
---	---	----

Nizovi i pokazivači (2)

- Ime niza se može koristiti kao konstanta pokazivača

```
int vals[] = {4, 7, 11};
```

```
cout << *vals; // 4
```

- Pokazivač se može koristiti kao ime niza:

```
int *valptr = vals;
```

```
cout << valptr[1]; // 7
```


Nizovi i pokazivači (3)

•Zadato:

```
int vals[]={4,7,11};
```

```
int *valptr = vals;
```

• Dati rezultat za `valptr + 1`?

• To je: adresa za `valptr + 1 * size of an int`

```
cout << *(valptr+1); // 7
```

```
cout << *(valptr+2); // 11
```

• Moraju se koristiti izrazi.

Pristup nizu

- Nizu elemenata se može pristupiti na razne načine.

```
int vals[]={4,7,17};  
int *valptr = vals
```

Način pristupa	Primjer
Ime niza i [ ]	vals[2] = 17;
Pokazivač na niz i [ ]	valptr[2] = 17;
Ime niza/ i aritmetika indeksa	*(vals+2) = 17;
Pokazivač na niz i aritmetika indeksa	*(valptr+2) = 17; (vals + 2)= adresa elementa br.2

Aritmetika pokazivača

- Zadato

```
int vals[]={4,7,11};
```

```
int *valptr = vals;
```

- Primeri korišćenja ++ i --

```
valptr++; // 7
```

```
valptr--; // 4
```


Aritmetika pokazivača (2)

- Zadato:
int vals[]={4,7,11};
int *valptr = vals;
- Primer korišćenja +=:
valptr = vals; // points at 4
valptr += 2; // points at 11

Poređenje pokazivača

- Relacioni operatori se mogu koristiti za poređenje adresa pokazivača

`if (ptr1 == ptr2) // poređenje adresa`

- Poređenje adresa pokazivača nije isto kao poređenje sadržaja na koje pokazuju pokazivači

`if (*ptr1 == *ptr2) //poređenje sadržaja`

Niz pokazivača

```
#include <iostream>
using namespace std;
const int MAX = 3;
int main () {
    int var[MAX] = {10, 100, 200};
    int *ptr[MAX];
    for (int i = 0; i < MAX; i++) {
        ptr[i] = &var[i];
    }
    for (int i = 0; i < MAX; i++) {
        cout << "Vrijednost var["
            << i << "] = "
            << *ptr[i]<<endl;
    }
    return 0;
}
```

Vrednost var[0] = 10
Vrednost var[1] = 100
Vrednost var[2] = 200

Dinamička alokacija memorije

Situacija

- Program tokom izvršavanja traži od OS da odvoji deo neiskorišćene memorije za smeštaj promenljive određenog tipa.
- OS vraća početnu adresu u memoriji gde će promenljiva biti smeštena
- Program može pristupiti varijabli samo preko adrese, a zato je potreban pokazivač.

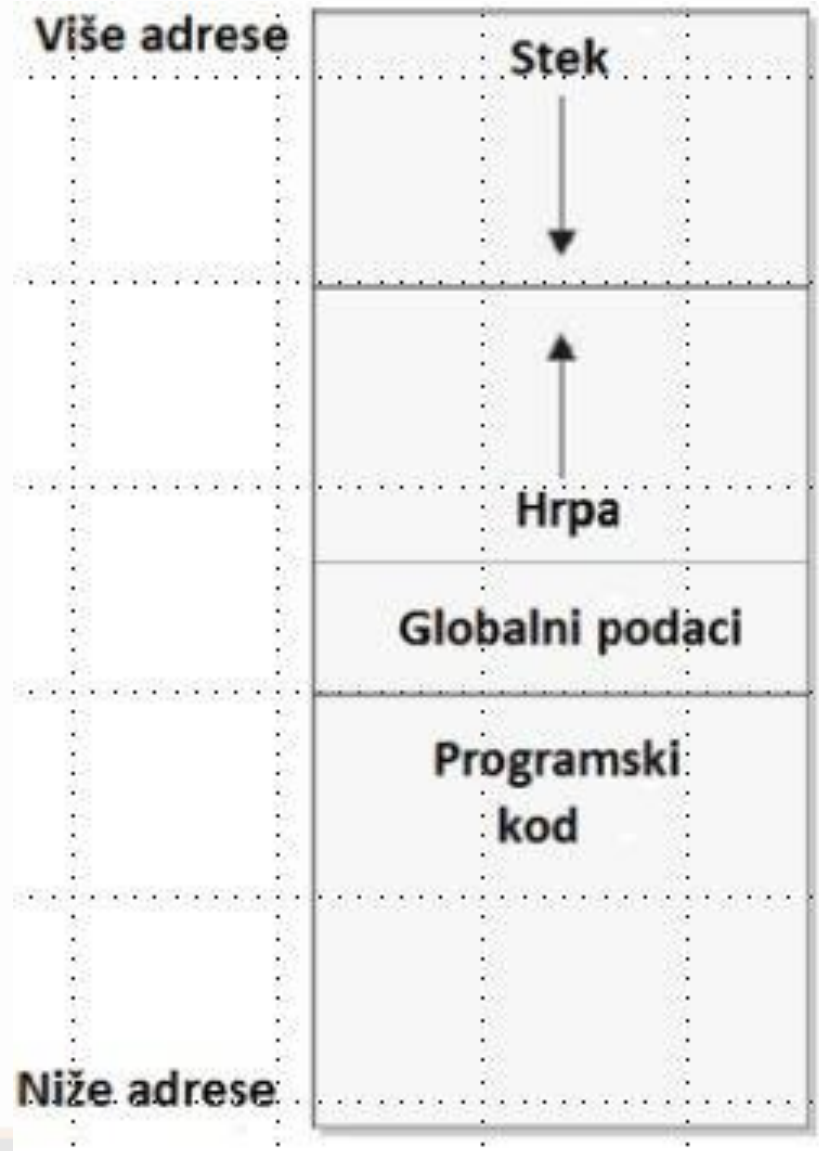

Dinamička alokacija memorije (2)

- Dinamički alocirana memorija se uzima iz dela memorije koji se zove **hrpa** (engl. heap)
- Hrpa se razlikuje od drugih područja memorije koje koristi C++ program.
- Ako se promenljiva definiše kao **statička ili globalna**, prostor za promenljivu se alocira iz područja globalnih podataka pre nego što počne izvršavanje programa.

Dinamička alokacija memorije (3)

Dinamička alokacija memorije (4)

- Kada funkcija `main ()` završi, OS dealocira prostor za **statičke i globalne varijable**.
- **Lokalna promenljiva** (promenljiva deklarirana unutar bloka) se kreira u oblasti steka kada program ulazi u blok, a uništava kada program izlazi iz bloka.
- Dinamička alokacija memorije zahteva operator koji se zove **new**.
- Operator **allocate** oslobađa memoriju koja je predhodno bila alocirana pomoću `new` operatora.

Dinamička alokacija memorije (5)

- **Opšta sintaksa**

pokazivač = new tip;

delete pokazivač;

- Pokazivač je promenljiva koja prihvata adresu alocirane memorije

- **Primjer**

int *p =new int;

int *p =new int[100];

Dinamička alokacija memorije (6)

- Ako nema dovoljno prostora za alokaciju memorije:

```
int *p =new int[100];
```

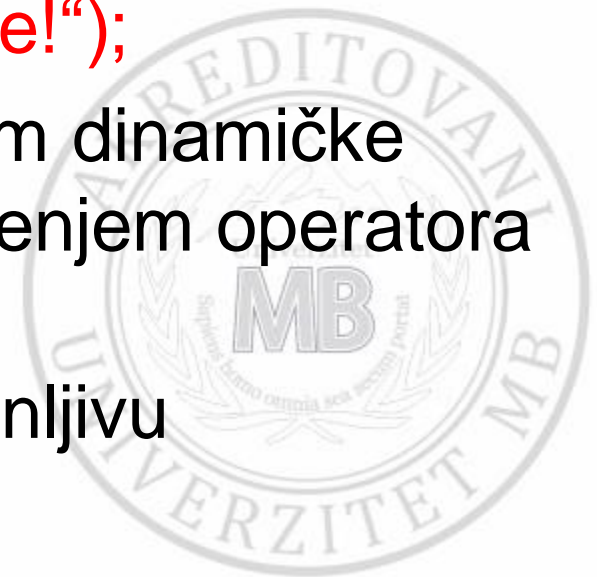
```
if (!p) //ili if (p==NULL)
```

```
cout<<"greška u alociranju memorije!";
```

- Kada program završi sa korišćenjem dinamičke memorije, treba je osloboditi korišćenjem operatora **delete**.

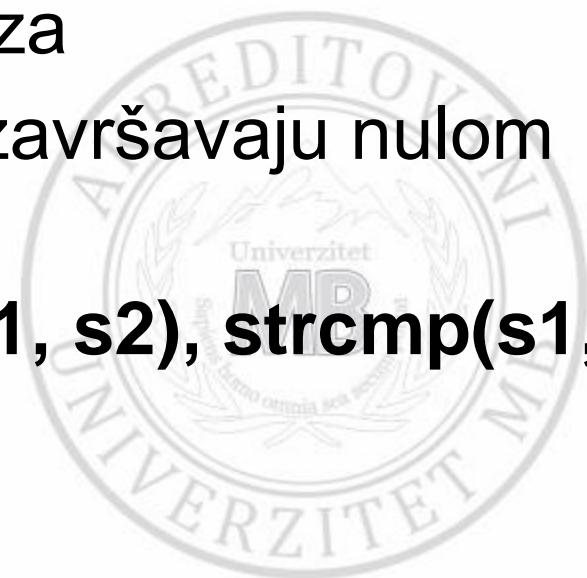
```
delete p; //ako p pokazuje na promenljivu
```

```
delete [] p; //ako p pokazuje na niz
```


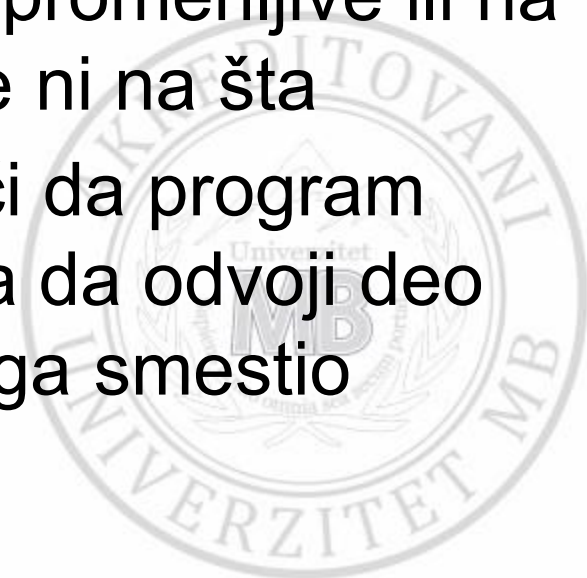
Zaključak

- Niz je skup promenljivih istog tipa kojima se pristupa preko zajedničkog imena: **tip ime[velicina]**
- Jednodimenzioni i višedimenzioni nizovi
- Inicijalizacija nizova: ne može se navesti više elemenata nego što je dimenzija niza
- Stringovi – znakovni nizovi koji se završavaju nulom (`\0`)
- Funkcije string biblioteke: **`strcpy(s1, s2)`, `strcmp(s1, s2)`, `strlen(s)`**

Zaključak (2)

- Pokazivač je promenljiva koja sadrži neku adresu u memoriji: **tip *ime_promenljive**
- Operacije sa pokazivačima: * (operator indirekcije) i & (operator adresiranja)
- Inicijalizacija pokazivača: adresom promenljive ili na vrednost 0 (NULL) ako ne pokazuje ni na šta
- Dinamička alokacija memorije znači da program tokom izvršavanja traži od računara da odvoji deo neiskorišćene memorije da bi u njega smestio promenljive određenog tipa

Kraj prezentacije

HVALA NA PAŽNJI!

